

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

13. An & qua ratione Clerici legibus ciuilibus obligentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

nam, potest in azymo consecrare, vel in fermentato, sicut maluerit. Ratio, quia peregrinus legibus & consuetudinibus suæ patriæ liberatur, dum absens est: Verum neque astringitur alienis eorum locorum, per quæ tantum transit.

N.B. Latinus sacerdos celebrans Romæ in Græcia; tenetur celebrare more Romano, quia Græcis, veluti privilegium personale concessum est, ut in fermentato sacrificare liceat.

Probabile est, quod neque vagabundi obligentur legibus & Consuetudinibus proprijs locorum in quibus hospitantur, quia nemo sortitur forum, nisi ratione domicilij aut habitationis, vel ratione delicti, vel ratione contractus, vel ratione suæ possessionis sitæ in territorio, vel denique interdum ratione originis. Vagi autem nullo horum modorum subiecti sunt. Ergo. Per consuetudinem puniantur vagi delinquentes, ne eorum crimina impunita relinquantur. Sed tamen hinc non sequitur eos simpliciter & in omnibus sortiri forum, seu iurisdictionem loci, in quo existunt.

C A P. XIII.

An, & quâ ratione Clerici ciuilibus legibus obligentur.

Clerici obligantur communibus secularium principum legibus, quæ ad Reip. bonam gubernationem pertinent, neque sacris Canonibus, aut Clericorum statui repugnant. Ratio, Quia Clerici in communī vitæ societate degentes, sunt etiam ciues ac membra Rèipubl. Ergo naturali ratione æquum est eos etiam præstare, quæ ad communem

G S Rei-

Reipublicæ gubernationem necessaria sunt. *Turpis est enim omnis pars suo vniuerso non congruens*, ait S. August. Confirm. *Qui sentit commodum, idem & onus sentire debet.* reg 55. in 6. Clerici autem communibus Reipublicæ commodis ac priuilegijs fruuntur. Ergo.

² Ecclesia reprobat ea secularium statuta, quibus de rebus vel personis Ecclesiasticis directè decernitur, præcipiendo, vetando, licet Ecclesiæ fauorem contineantur. Ratio, quia eiusmodi legibus prætenditur directa laicorum Principum iurisdictionis super Ecclesiastica (siquidem leges ferre iurisdictionis actus est) talis autem usurpatio potestatis immunitati Ecclesiastice repugnat.

³ Neque de bonis patrimonialibus Clericorum speciatim aliquid ciuili lege præcipiente, vel prohibente statui potest (nam lex non fertur sine iurisdictione: nemo autem habet iurisdictionem disponendi de bonis alicuius, nisi etiam super personam iurisdictione prædictus sit) secus, si dispositio Ciuii præceptiva non sit, sed permisiva & priuilegiaria: ut si statuto caueatur, Clericos priuilegiatos admittendos esse ad feuda, maioratus, statutum valebit. Cuius rei ratio est, quia dare priuilegium non est signum superioritatis, cum etiā nō subdito dari possit.

⁴ Clerici delinquentes aduersus ciuilem legem pœnam merentur ab Ecclesiastico Magistratu inferendam, siue eandem quæ ciuili lege decreta est, siue arbitriariam.

⁵ Leges ciuiles prohibentes, aut infirmantes contractum obligant Clericos, si pœnales non sint, secus, si pœnales, quia lex pœnalis continens vim coetiuam, non potest se extendere ad personas Ecclesiasticas.

Cleric

Clerici ciuilibus legibus nunquam videntur obli- 6
gari directe & ex virtute ipsarum legum, sed solum
indirecte, quia id naturalis æquitas postulare vide-
tur, cum alioquin communis pax inter ciues difficile
seruari possit; quæ ratio mouit summos pontifi-
ces aliosq[ue] p[re]latos, vt eiusmodi iustas Princi-
pum leges approbarent, & Clericis omnibus obser-
uandas præciperent; imò etiam vellent secundum
eas in foro Ecclesiastico iudicari, vbi Canones defi-
cient, iuxta c. innotuit, de arbitris. Sicut leges no[n]
dignantur sacros Canones imitari; ita & sacrorum
statuta canonum, Principum Constitutionibus ad-
iuuantur.

C A P. XIV.

*De Effectu legis, ac precepti humani, quæ
est obligatio.*

L Egislator tam ciuilis quam Ecclesiasticus obliga- 1
re potest subditos in Conscientia, siue sub pec-
cato; quia legitimus Magistratus, vtitur potestate à
Deo data, tanquam minister Dei. Sap. 6. Rom. 13. 1.
Pet. 2. Ergò non minus ipsi iusta præcipienti obediri
debet, quam si Deus per seipsum præcipiat.

Vt lex sub mortali obliget, requiritur intentio Le- 2
gislatoris (quia actus agentium non operantur ultra eo-
rum intentionem arg. l. non omnis. ff. si certum peta-
tur) & materiae grauitas siue capacitas aut contem-
ptus in rem leuem præcipientis.

Interdum materia, quæ secundum se leuis, relata;
ad communitatem & publicam pacem grauis est; atq[ue]
capax obligationis sub mortali, vt videre in peccato
Adami, ratione finis grauissimum erat, quia in
signum